

РЕШЕНИЕ

№ 16322

гр. София, 11.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 55 СЪСТАВ, в публично заседание на трети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: КАМЕЛИЯ ПЛ. КОЛЕВА

при участието на секретаря РОСИЦА М. ЛАШОВА
като разгледа докладваното от КАМЕЛИЯ ПЛ. КОЛЕВА Гражданско дело № 20231110116916 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Образувано е по предявен от А. А. К. срещу Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР) осъдителен иск с правно основание чл. 191, ал. 1 във връзка с чл. 192, ал. 2 от *Закона за Министерството на вътрешните работи* (ЗМВР) вр. чл. 10, ал. 2, т.1 от Наредба № 8121з-347/25.07.2014 г. за условията и реда на награждаване на служителите на Министерството на вътрешните работи за заплащане на сумата 650.00 лева – парична награда, определена със заповед № 8121з-1477/10.11.2021г. на министъра на вътрешните работи, ведно със законната лихва от получаване на исковата молба – 07.04.2023г., до окончателното плащане.

Ищецът твърди, че е бил в служебно правоотношение с ответника, по силата на което заемал длъжността „разузнавач IV-та степен“ в 01 криминална група „Престъпления против личността“ на сектор „Противодействие на криминалната престъпност“ към 01 РУ при СДВР. Заявява, че поради навършване на пределна възраст и придобиване право на пенсия правоотношението му било прекратено на 10.11.2021г., когато подписал акт за сдаване на длъжността. Твърди, че на същата дата – 10.11.2021г., министърът на вътрешните работи е издал заповед, с която по повод празника на Полицията и въз основа на постигнати резултати и съществен принос в изпълнение на целите и приоритетите на МВР е наградил с индивидуални парични награди в размер на 650.00 лева всички служители на МВР, намиращи се в служебно или трудово правоотношение към датата на издаване на заповедта. Заявява, че в

изпълнение на тази заповед, началника на РУ издал друга заповед – заповед № 225з-839/2021г., с която служителите са наградени с „писмена похвала“. Твърди, че към тази дата е бил служител на МВР и е отговарял на критериите за получаване на наградата – не е бил дисциплинарно наказван за посочения период, полагал е извънреден труд от 235 часа, но не е получил парична награда. Ето защо предявява настоящия иск и моли да бъде уважен. Претендира разноски. Представя доказателства и прави искания.

В срока по чл. 131 ГПК ответникът е подал писмен отговор. В него твърди, че ищецът се е намирал в служебно правоотношение, което обаче било прекратено поради навършване на пределната възраст за служба в МВР, считано от деня следващ датата на навършване на пределната възраст. Сочи, че ищецът е навършил тази възраст на 09.10.2021г., поради което и към датата на издаване на заповедта на министъра – 10.11.2021г., той не се явява служител на МВР, поради което не отговаря на изискването за получаване на тази награда. Обосновава, че наградата се предоставя на лица, които към датата на издаване на заповедта – 10.11.2021г., са служители на МВР. Счита, че ищецът не отговаря на тази предпоставка, заявява, че е безпредметно да бъде обсъждано дали ищецът отговаря на изискванията по т. 2 от заповедта. При тези доводи моли предявеният иск да бъде отхвърлен. Претендира разноски. Представя доказателства. Релевира възражение за прекомерност на разноските, търсени от ищеца.

Софийският районен съд, при преценка на материалите по делото, установи следното от *фактическа и правна страна*:

Обявено е за безспорно и ненуждаещо се от доказване между страните, но се подкрепя от събраните доказателства, че ищецът е бил в служебно правоотношение по силата на което е заемал длъжността „разузнавач IV-та степен“ в 01 криминална група „Престъпления против личността“ на сектор „Противодействие на криминалната престъпност“ към 01 РУ при СДВР, както и че правоотношението му е било прекратено поради навършване на пределна възраст и придобиване право на пенсия.

Заповедта за прекратяване на трудовото правоотношение е с № 8121К-11256 от **25.10.2021г.**, а от съдържанието □ е видно, че правоотношението се прекратява считано от деня следващ датата на навършване на пределна възраст. Със заповедта ответникът е запознат на **10.11.2021г.**

Наличен е акт за сдаване на длъжност от 10.11.2021г., подаден от сдал длъжността инспектор А. К..

Страните не спорят, че ищецът А. А. К. е навършил пределната възраст на **09.11.2021г.**, т.к. е роден на **09.11.1961г.** /последното обстоятелство обявено за безспорно с протоколно определение от 27.06.2023г./.

Установява се, че със заповед № 8121з-1477 от **10.11.2021г.** на министъра на МВР е разпоредено награждаването с индивидуални парични награди в размер на 650.00 лева за постигнати резултати и съществен принос за всички служители на МВР, намиращи

се в служебно или трудово правоотношение към датата на издаване на заповедта. Заповедта съдържа критерии кои лица не следва да бъдат награждавани и с нея се възлага по-нататъшното изпълнение на ръководителите на структурите по чл. 37 ЗМВР.

Приета по делото е заповед № 225з-839/05.11.2021г. на министъра на МВР, с която за постигнати високи резултати в служебната дейност, конкретен съществен принос при изпълнение на служебните си задължения и във връзка с празника на ВМР на основание чл. 191 и чл. 192, ал. 1, т. 1 от ЗМВР вр. чл. 3, ал. 1 и ал. 2 от Наредба № 8121з-347/25.07.2014г. за условията и реда за награждаване на служителите от МВР и приложение № 225р-39142/05.11.2021г. по описа на 01 РУ при СДВР, се награждава с „писмена похвала“ държавните служители към 01 група „ППЛ“ при сектор „Противодействие на криминалната престъпност“ към 01 РУ при СДВР, посочените в заповедта лица, сред които ищецът А. А. К..

Представени са два списъка – единият с рег. № 513р-104052/01.12.2021г., утвърден от директора на СДВР, по заповед № 8121з-1477/10.11.2021г., в който като лице, което да бъде наградено с парична награда, не фигурира ищецът А. К., както и списък – предложение, от 05.11.2021г. по описа на 01 РУ при СДВР, от който е видно, че А. К. е предложен за награждаване с „писмена похвала“.

Софийският районен съд, вземайки предвид материалите по делото и доказателствата, въз основа на вътрешното си убеждение и закона, прави следните **правни изводи**:

Правният спор се свежда до решаването на въпроса следва ли се на ищеца търсената от него парична награда.

За изясняването му следва да се съобрази както текста на чл. 191 ЗМВ, така и разпореденото със заповед № 8121з-1477/10.11.2021г. Законът предписва, че служителите по чл. 142, ал. 1 и 3 могат да бъдат награждавани с отличия и награди по чл. 192 за постигнати високи резултати, за конкретен съществен принос при изпълнение на служебните си задължения или за продължителна служба в МВР. Издадената по приложение на текста наредба за условията и реда за награждаване на служителите от МВР също използва понятието „служител“.

Като служител, според този състав, следва да се приеме лице, което към датата на издаване на заповедта се намира в служебно или трудово правоотношение с МВР. Подобен извод следва и от формулировката на текста в самата заповед, където изрично е указано, че се награждават всички служители на МВР, намиращи се в служебно или трудово правоотношение към датата на издаване на заповедта.

Заповедта е издадена на 10.11.2021г. Към тази дата ищецът не се е намирал в служебно правоотношение с МВР, защото то е било преустановено със заповед №8121К-11256/25.10.2021г. и считано от деня, следващ датата на навършване на

пределна възраст, т.е. считано от 10.11.2021г. За това обстоятелство свидетелства и подписания на 10.11.2021г. акт за сдаване на длъжността /л. 4 от делото/.

Възражението на ищеца, че към 10.11.2021г. се е намирал в служебно правоотношение с ответника, защото едва на този ден е получил заповедта и от този момент му се прекратява правоотношението, не се споделя. Основанието, на което е прекратено правоотношението е текстът на чл. 226, ал. 1, т. 1 ЗМВР „при навършване на пределна възраст за служба в МВР – 60 години“ и считано от деня следващ дата на навършване на пределната възраст“. Съгласно чл. 230, ал. 1 и ал. 2, т. 3 ЗМВР заповедта за прекратяване на служебното правоотношение подлежи на незабавно изпълнение, а служебното правоотношение се прекратява от датата на връчването на заповедта, освен в случаите по член 226, ал. 1, т. 1 „при навършване на пределна възраст за служба в МВР – 60 години“ /както е в случая/ – **от деня, следващ датата на навършване на пределна възраст**. Казано по друг начин, заповедта за прекратяване на правоотношението поражда действие от деня следващ навършване на пределната възраст, щом предпоставките за прекратяването са налице към момента на връчването на заповедта на адресата.

Към 10.11.2021г., когато министърът на вътрешните работи е наредил изплащането на парична награда на посочената категория служители в МВР, ищецът не е бил вече такъв служител, защото на 09.11.2021г. е навършил пределната възраст и правоотношението му се счита прекратено на следващия ден, т.е. на 10.11.2021г., а последният му работен ден, респ. бил е служител в МВР, е 09.11.2021г. Ирелевантно е обстоятелството, че ищецът е узнал за заповедта на 10.11.2021г., защото законът е този, който е определил момента на прекратяване на правоотношението. Твърдението, че ищецът първоначално е бил включен в списъка за тази награда, но после не е бил включен в утвърдения от СДВР списък с рег. № 513р-104052/01.12.2021г. по заповед № 8121з-1477/10.11.2021г., също няма значение, защото лицата и предпоставките за тази награда се определят в закона. Доводите, на които ищецът се позовава, намират житейска опора поради дългото прослужено време на заеманата длъжност и получената „писмена похвала“, но не намират израз в закона, който изисква наличие на служебно или трудово правоотношение, за да бъде получена наградата.

Изложените по-горе мотиви дават основание на този състав да заключи, че предявеният иск е неоснователен и като такъв подлежи на отхвърляне. Неоснователността на иска поради липса на ищеца на качеството му на служител на МВР прави ненужно обсъждането на останалите предпоставки, обуславящи следването на паричната награда, която се търси.

По разноските:

При този изход на спора разноските се дължат по реда на чл. 78, ал. 3 вр. ал. 8

ГПК.

Ответникът има право на юрисконсултско възнаграждение в размер на 100.00 лева, определено в минимален размер съгласно чл. 25, ал. 1 НЗПП.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявеният от А. А. К., ЕГН *****, с адрес ж.к. „Г.М.“, , бл. ..., вх. ..., ет. ..., ап. ..., срещу Столична дирекция на вътрешните работи, с адрес гр. София, ул. „А.“ № ..., осъдителен иск с правно основание чл. 191, ал. 1 във връзка с чл. 192, ал. 2 от *Закона за Министерството на вътрешните работи* (ЗМВР) вр. чл. 10, ал. 2, т.1 от Наредба № 8121з-347/25.07.2014 г. за условията и реда на награждаване на служителите на Министерството на вътрешните работи за заплащане на сумата 650.00 лева – парична награда, определена със заповед № 8121з-1477/10.11.2021г. на министъра на вътрешните работи, ведно със законната лихва от получаване на исковата молба – 07.04.2023г., до окончателното плащане.

ОСЪЖДА, на основание чл.78, ал. 3 вр. ал. 8 ГПК, А. А. К., ЕГН *****, да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи, с адрес гр. София, ул. „А.“ № ..., сумата **100.00 лева** – разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийския градски съд с въззивна жалба в двуседмичен срок от съобщаването му на страните.

ПРЕПИС от решението да се връчи на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____